

NAPS I COPS

Carme, 55

Anna
Ballbona

Periodista

Al número 55 del carrer del Carme de Barcelona hi he trobat llibres que no he trobat enlloc més, hi he anat a buscar discos únics per regalar –en l'època que es regalaven discos–, hi he dinat i fet cafès quan buscàvem un lloc plàcid, hi he sentit recitals de poetes admirats (en recordo vivament un del Màrius Sampere) i fins i tot hi he recitat. El número 55 d'aquest carrer eix del Raval ha estat en els darrers 13 anys i una mica més un cau on trobar-se i on trobar-nos: per l'Espai Mallorca hi han passat autors d'allà i de més enllà, d'aquí, tots barrejats, ponts d'anada i tornada (seria una mica allò d'anar amb vaixell i tornar amb barco); s'hi han fet llaços naturals entre

Aquí s'han fet llaços naturals entre autors i lectors d'una mateixa literatura

autors i lectors d'una mateixa literatura, molt més naturals de com alguns els volen entendre.

Quan un lloc com l'Espai Mallorca està amenaçat de tancament, com ara és el cas, una té la sensació, de vegades, que els laments arriben tard. Demà, però, hi ha l'oportunitat per clamar que és un espai necessari, a través d'una jornada festiva (11 hores de crítics i renou per l'Espai Mallorca). Les últimes notícies diuen que el Gremi d'Editors de les Balears, després d'acumular impagaments, ha renunciat a la seva gestió, que li havia encarregat el Consell de Mallorca, sobre qui cau ara la patata calenta. Sembla que la solució hauria d'implicar trobar els diners i crear un consorci balear per tirar-lo endavant. Les estretors econòmiques i les dificultats de gestió estan portant pel pedregar moltes coses. Però cal ser conscients que davant una certa superfície de terra cremada ja no es podrà tornar enrere. I aquest espai, que junt amb d'altres com l'Horignal dibuixa un eix poètic al cor del Raval, acumula tantes experiències que la seva fóra una pèrdua estúpida.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'Bixumets'

■ Des de fa uns mesos –amb l'arribada de la nova junta– la que fins ara s'anomenava sala d'actes de l'Ateneu Barcelonès ha passat a designar-se sala Oriol Bohigas, en honor a l'anterior president. No hi tinc res a dir si es pretén reconèixer algú perquè la seva actuació s'hagi considerat decisiva per a la remodelació de la casa. Però tenint en compte que altres sales més modestes de la institució tenen noms de personatges molt més transcendents per a la nostra cultura, com ara Verdguer, Pompeu Fabra i J.M. de Sagarra, em sembla que designar la més important amb el nom de l'arquitecte mencionat, com a mínim, em sembla un excés que quasi em fa sentir allò que un il·lustre ateneista, el Sr. Agustí Esclasans, en deia *bixumets*.

JORDI ARRAUT
Barcelona

'Plácido' a Catalunya

■ La setmana passada es va anunciar que se celebrarà a TV3 d'una marató contra la pobresa. Puc entendre que les entitats del tercer sector vegin en aquesta iniciativa la possibilitat de donar a conèixer la seva feina i la difícil situació per la qual passen incrementar també els seus recursos, però en canvi no puc acceptar l'entusiasme del govern de CiU. El govern de la Generalitat té altres mitjans per combatre la pobresa, tant a Catalunya com al món, mitjans que no tan sols no ha desenvolupat sinó que ha limitat d'una manera molt important, la nefasta gestió del PIRMI o les retallades en el pressupost en són un exemple clar. Però sembla que CiU aposta, en comptes de fer polítiques contra la marginació i la pobresa, per deixar que sigui la societat la que s'encarregui

Spanair i més

■ Uns dies abans del tancament de Spanair, el govern espanyol va dinamitar la perspectiva d'una gestió individualitzada de l'aeroport del Prat. Mai no sabrem si Spanair se n'hauria sortit amb un canvi de model aeroportuari, però és evident que amb el model actual no tenia cap possibilitat. El monopoli d'Aena, amb la manca de competència entre Barajas i el Prat, és absolutament perjudicial per a Catalunya i només es pot explicar per motius ideològics i antieconòmics. La falla de la tortuga i l'escorpí descriu molt bé aquest comportament de l'Estat envers Catalunya. Tot i que no ho té gaire clar, la tortuga (Catalunya) ajuda l'escorpí (l'Estat) a travessar el riu sobre la seva closca. Quan estan a la meitat, la tortuga rep la picada de l'escorpí. La tortuga diu: "Però què fas?" I l'escorpí respon: "Ho sento, és la meva naturalesa." I tots dos moren, per culpa del verí. La gent que s'estima Espanya honestament faria bé de pensar en la falla, perquè l'escorpí també s'enfonsa. Catalunya i Espanya no podem continuar així, anant juntes. Com més aviat ens n'adonem tots plegats, millor.

ROSER CAVALLER I LLOBET. Barcelona

d'intentar solucionar aquests problemes. És a dir, aposta no per polítiques socials sinó per la caritat. Hauríem de recordar als governs que la seva missió principal és assegurar el benestar de tots els seus ciutadans mitjançant la redistribució i que en les societats modernes això es fa mitjançant polítiques fiscals justes i progressives i no amb crides al boncor dels ciutadans. A mi, que ja tinc una certa edat, aquestes iniciatives em recorden la genial pel·lícula de Berlanga *Plácido*. És clar que sembla que en Berlanga torna també en molts altres aspectes, a qui no recordaria la visita de Mas Colell a Las Vegas el *Bienvenido Mister Marshall*?

JAUME ROVIRA I MARSAL
Barcelona

Educació per a la ciutadania

■ En la situació actual, amb el govern del PP i de CiU retallant drets socials, l'assignatura d'educació per a la ciutadania fa nosa. Una as-

signatura que té per objectiu que els nois i noies coneguin els drets i deures que tenen els ciutadans, que intenta donar elements per tal que elaborin els seus criteris sobre els problemes de la societat, formant persones lliures, no és gens convenient en aquest moment. La supressió d'aquesta assignatura és una victòria de l'Església catòlica i dels sectors més conservadors de la nostra societat, que la titllaven d'adoctrinadora quan són ells els que realment adoctrinen a les seves escoles sostingudes moltes vegades amb fons públics. En definitiva, es tracta de deixar de formar ciutadans per pretendre formar súbdits.

MARGARIDA PRATS MAS
Barcelona

Els ramaders

■ He nascut en una comarca ramadera. Vaig viure molts mercats on es discutia el preu del bestiar i del cereal per fabricar pinso. L'altre dia vaig esmorzar amb ramaders de tota la vi-

da. Feia temps que no ho vivia. Alguns han abandonat, com jo mateix, i d'altres malgrat les dificultats han continuat. És curiós que sempre et diuen que hi han perdut molts diners però quan els demanes per què continuen et responen que per a ells la seva vida és criar bestiar. Admiro aquesta fe que tenen en ells mateixos. Han perdut milers d'euros i continuen lluitant. Esperen que un dia els anirà millor, lluny d'abandonar la seva lluita. Vaig aprendre una lliçó de punt d'honor en uns temps en què quasi tots ens queixem i a més a més mirem el futur amb massa desànim.

Albert Altés Segura
Vic (Osona)

Seguretat ciutadana

■ Fa dos mesos que la meua professora d'anglès, provinent dels Estats Units, va arribar a Barcelona. Com molts turistes va decidir compartir pis al centre de Barcelona, pensant que és el millor lloc per gaudir de la ciutat. La setmana passada va ser atacada i tirada pel terra al carrer Hospital. A conseqüència d'aquests fets porta sis punts al cap. El més curiós és que ella em comenta que els turistes donen per fet que tard o d'hora seran víctimes d'aquests actes. M'agradaria que els diputats al Parlament o els regidors de l'Ajuntament donessin una volta per Ciutat Vella, el Raval o el Born a partir de les dues de la nit per veure en què s'ha convertit Barcelona. Hi ha qui posa en qüestió que el Codi Penal ha quedat obsolet, i hi estic totalment d'acord. Ara bé, jo també poso en qüestió els cossos policials, tant els Mossos com la Guàrdia Urbana, que sigui pels motius que sigui, mostren la seva passivitat a l'hora de fer la seva feina.

BERNAT ALABEDRA RUIZ
Barcelona

EN SÍSIF

Jordi
Soler